

Detta år föddes bara 6 barn i Tåby, 4 pojkar och 2 flickor.
 Bara 3 äktenskap ingicks och 18 dödsfall inträffade, varav 5 var barn.
 Bland de avlidna var kyrkoherden Nicolaus Södersten, 68 år gammal, som dog den 2 maj.
 Han hade haft, sedan ett år tillbaka, en biträdande präst Johan Lindelius, som nu fick övertaga prästämbetet till dess ny kyrkoherde utsetts.

Inom indelningsverket i socknen skedde ett par förändringar.
 Johan Segerbom vid Fyrby rusthåll fick avsked efter 22 års tjänst och ersattes som ryttare av Carl Welamsson Ekeroth.
 Båtsmannen Måns Orre vid Tåbyroten fick avsked och vid Skällingstadsroten fick Sven Persson Svanborg avsked och ersattes som fördubblingsbåtsman av Anders Jonsson Almberg

Från sockenstämmoprotokollen kan nämnas:

Det var dåligt med att erlægga bänkrumslegan i kyrkan, så nu beslöts att påminna därom en gång till och den som icke då betalt skulle sökas kronobefallningsman handräckning för utbekommande av denna rest.

Man uppläste nu vilka som frivilligen sammnskjutit och hur mycket var och en givit till silverkannan, att bära kommunionsvinet uti.
 Summan som insamlats var 175 daler 1 öre silvermynt.

Man påminde, att vid sammanringningen måste iakttagas varsamhet, så att inte klockorna skulle skadas. (Sannolikt sköttes sammanringningen av de olika hemmanen i socknen och var en hederesak.)

Takspån till kyrkan skulle lämnas med 40 stycken spån av varje gård per år. Vilket hittills hade gjorts och beslöts nu att sluta med detta, när varje gård hade lämnat 100 stycken.
 Emellertid skulle man bönfälla grevinnan Spens, att på Mems ägor få fälla en eller flera ekar, för framtida behov.

Pastor Lindelius var prdförande vid båda sockenstämmorna detta år.

Från häradsrättens protokoll finns förjande att nämna:

Lantuppsyningsman Jacob Holm hade åtalat fem pigor, för att de den andra stora nönedagen gått i kyrkan och haft mössor av förbjudna tyger.
 Utredningen visade, att tre av dem, två vid Fristad och en vid Skällingstad, var ladugårdspigor och enligt tjänstehjonsförordningen 1739 hade lov att bära sådana mössor.

De två andra uppviste sina ylledamastmössor och nekade till att de använt någon annan mössa.

Häradsrätten fann samtliga fem ej kunna dömas till något straff utan de befriades från åtal samtliga.

Rådmannen Olof Löfgren hade genom köp, blivit ägare till Almstad, Brunneby och Oxtorps skattehemman samt utjordar i Tåstad och Skjorstads byar, vilket häradsrätten nu stadfäste.

Kronobefallningsman Hellerstedt stämde gästgivaren Gustaf Jonsson i Fristad för att den vanvård och missbyggnad, som var på skattehemmanet Fristad. Helst som taket på gästbyggnaden var så bristfälligt, att de resande inte kunde bo där.

Utredningen visade, att gästgivaren nu börjat täcka taket, så att kronobefallningsman lät åtalet vila till nästa ting, om inte reparationen då var följgjord.

Ett nytt intrikat mål fick nu häradsrätten att handlägga.

Kronolänsman Anders Andersson hade instämt kandidaten Magnus Södersten, son till nyligen avlidne kyrkoherden, och kvinnfolket Annicka Andersdotter.

Den förre för att befria sig från den beskyllning, att han med Annicka Andersdotter begått lägersmål och den senare böta för lägersmål.

Lägersmålet skulle ha skett när Annicka var piga i Prästgården.

Vid målets början inlämnade kandidaten Södersten in en lång skrivelse, där han framförde alla möjliga skäl, för att vara oskyldig.

Med denna skrivelse förjde intyg ifrån Knut Friberger i Fristad och fröken Brita Wikam i Ljunga, vilka båda haft Annicka som piga, att hon var lösaktig och oduglig.

Annicka Andersdotter påstod docj ihärdigt, att ingen annan än kandidaten var fader till henens piltebarn, som ännu levde.

Kansidaten Södersten inkallade vittnen, som tjänat tillsammans med Annicka på olika arbetsplatser, och de stödde delvis de intygm som Friberg och Wikman lämnat.

Annicka Andersdotter åberopade de två kvinnor, som hjälpt henne vid födseln, och båda två intygade, att hon aldrig nämnt någon annan, än kandidaten Södersten som barnafader.

Häradsrätten fanna inte Söderstens påståenden fullständiga, utan ålade honom, att vid nästa ting, med själv sin ed befria sig från något köttsligt umgänge med Annicka Andersdotter.

Vid nästa häradsting uppvisade Söderten bevis på, att han hos hovrätten begärt ändring av häradsrättens beslut och därför uppsköts målet till nästa år, då hovrättens utslag kommit.